

Труп осени в долині дотліває...

Раїса Троянкер

Труп осени в долині дотліває.
Його покриве скоро перший сніг.
І повний місяць — запашний окраєць
У довгу ніч світитиме над ним.
А білий гість почне сміятись
Холодним посміхом своїм.
І на лани впаде як вата,
Як дум розгублених рої.
З далеких гір прийдуть шакали,
Прийде стрункий самотній барс
Його поява налякає
Людей, худобу і собак.
Дитячий плач худих шакалів
Піде луною, і тоді
Вночі заскигнуть сива Кальма,
Що стереже наш тихий дім.
В гірські ліси смаглява Васса
Вже не піде збирати кізів,
І спати не можна на терасі.
Бо навіть холодно й кози.
І юний Спіро вже майструє
Хлівок маленький. О, зима.
Вона прийде і замудрує
В знайомім мареві примар.
Труп осени догнів уже в долині.
Його засипав білий, ніжний сніг,
Самотній барс, прострелений у спину,
Застигло стереже холодну ніч.
Вересень, 1929. Кабардинка